Rachunek macierzowy – program 2

Ernest Roszak, Maksymilian Wojnar

1 Wstęp

W programie zostało zaimplementowane rekurencyjne odwracanie macierzy. Językiem implementacji jest Matlab.

2 Pseudokod rozwiązania

Definiujemy funkcję Inversion, która wykonuje rekurencyjne odwracanie macierzy A. Przypadek bazowy zachodzi dla rozmiaru macierzy równego 1, wtedy zwracana jest odwrotność macierzy 1×1 , czyli macierz $\left[\frac{1}{a_{1,1}}\right]$. W przeciwnym przypadku macierz A dzielona jest na cztery podmacierze. Dla dwóch z nich wywoływana jest funkcja Inversion. Następnie, przy pomocy rekurencyjnego mnożenia macierzy, obliczana jest macierz S. Obliczana jest również jej odwrotność, przy pomocy funkcji Inversion. Ostatnim krokiem jest obliczenie czterech podmacierzy B, ponownie z użyciem algorytmu rekurencyjnego mnożenia macierzy, po czym podmacierze są łączone w jedną macierz B, która jest ostatecznie zwracana przez funkcję.

```
\begin{aligned} & \text{function Inversion}(A,\,l) \\ & n \leftarrow \text{Size}(A,\,1) \\ & \text{if } n = 1 \text{ then } \\ & B \leftarrow \frac{1}{A} \\ & \text{else} \\ & A_{11} \leftarrow A(1:n/2,1:n/2) \\ & A_{12} \leftarrow A(1:n/2,n/2+1:end) \\ & A_{21} \leftarrow A(n/2+1:end,1:n/2) \\ & A_{22} \leftarrow A(n/2+1:end,n/2+1:end) \\ & A_{11}^{-1} \leftarrow \text{Inversion}(A_{11},\,l) \\ & A_{12}^{-1} \leftarrow \text{Inversion}(A_{12},\,l) \\ & S_{22} \leftarrow A_{22} - A_{21} \cdot A_{11}^{-1} \cdot A_{12} \\ & S_{21}^{-1} \leftarrow \text{Inversion}(S_{22},\,l) \\ & B_{11} \leftarrow A_{11}^{-1} \cdot \left(I_{n/2} + A_{12} \cdot S_{22}^{-1} \cdot A_{21} \cdot A_{11}^{-1}\right) \\ & B_{12} \leftarrow -A_{11}^{-1} \cdot A_{12} \cdot S_{22}^{-1} \\ & B_{21} \leftarrow -S_{22}^{-1} \cdot A_{21} \cdot A_{11}^{-1} \\ & B_{22} \leftarrow S_{22}^{-1} \end{aligned}
```

```
B \leftarrow [B_{11}, B_{12}; \ B_{21}, B_{22}] end if end function
```

3 Pseudokod mnożenia macierzy z poprzedniego zadania

Definiujemy funkcję Matmul, która wykonuje mnożenie macierzy A i B, używając jednej z dwóch metod w zależności od rozmiaru macierzy. Jako argumenty przyjmuje ona dwie macierze – A i B, oraz parametr l. Jeśli liczba wierszy A jest mniejsza lub równa parametrowi l, funkcja korzysta z klasycznej metody mnożenia macierzy. W przeciwnym razie używamy rekurencyjnej metody Bineta.

Funkcja ClassicMatmul wykonuje klasyczne mnożenie macierzy. Jej argumentami są dwie macierze A i B. Dla każdego wiersza macierzy A oraz kolumny B funkcja oblicza iloczyn skalarny, a wynik jest zapisywany w odpowiednim miejscu macierzy C.

Funkcja BinetMatmul wykorzystuje rekurencyjną metodę mnożenia macierzy, która dzieli macierze A i B na cztery mniejsze podmacierze, następnie wykonuje operacje mnożenia na tych podmacierzach i sumuje je, aby utworzyć wynikową macierz C. Argumentami funkcji są macierze A i B, oraz parametr l. Proces jest powtarzany aż do osiągnięcia wartości parametru l, w którym funkcja przełącza się na klasyczną metodę mnożenia macierzy.

```
function Matmul(A, B, l)
    if size(A, 1) \leq l then
        C \leftarrow ClassicMatmul(A, B)
    else
        C \leftarrow BinetMatmul(A, B, l)
    end if
    return C
end function
function ClassicMatmul(A, B)
    n, m \leftarrow size(A)
    m, k \leftarrow size(B)
    C \leftarrow \text{matrix of size } n \times k
    for a \leftarrow 1 to n do
        for b \leftarrow 1 to k do
            sum \leftarrow 0
            for c \leftarrow 1 to m do
                sum \leftarrow sum + A(a,c) \cdot B(c,b)
            end for
            C(a,b) \leftarrow sum
        end for
    end for
    return C
end function
```

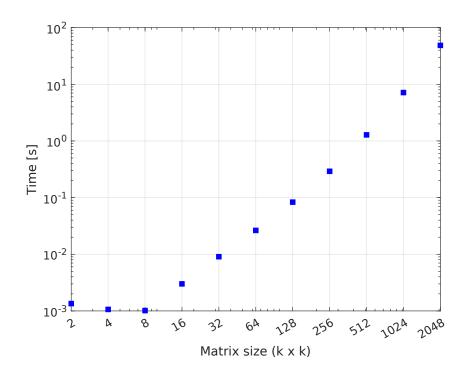
```
function BINETMATMUL(A, B, l)
    n, m \leftarrow size(A)
    A_{11} \leftarrow A(1:n/2,1:m/2)
    A_{12} \leftarrow A(1:n/2,m/2+1:end)
    A_{21} \leftarrow A(n/2 + 1 : end, 1 : m/2)
    A_{22} \leftarrow A(n/2 + 1 : end, m/2 + 1 : end)
    m, k \leftarrow size(B)
    B_{11} \leftarrow B(1:m/2,1:k/2)
    B_{12} \leftarrow B(1:m/2,k/2+1:end)
    B_{21} \leftarrow B(m/2 + 1 : end, 1 : k/2)
    B_{22} \leftarrow B(m/2 + 1 : end, k/2 + 1 : end)
    C_{11} \leftarrow Matmul(A_{11}, B_{11}, l) + Matmul(A_{12}, B_{21}, l)
    C_{12} \leftarrow Matmul(A_{11}, B_{12}, l) + Matmul(A_{12}, B_{22}, l)
    C_{21} \leftarrow Matmul(A_{21}, B_{11}, l) + Matmul(A_{22}, B_{21}, l)
    C_{22} \leftarrow Matmul(A_{21}, B_{12}, l) + Matmul(A_{22}, B_{22}, l)
    C \leftarrow [C_{11}, C_{12};
            C_{21}, C_{22}
    return C
end function
```

4 Wyniki

Przygotowaliśmy skrypt, który przeprowadza eksperymenty dotyczące czasu i liczby operacji zmiennoprzecinkowych podczas odwracania macierzy. Skrypt generuje losową macierz A o zadanych rozmiarach oraz wykonuje odwracanie macierzy za pomocą funkcji Inversion. Następnie mierzy czas oraz liczbę operacji i zwraca średnią wartość dla każdego rozmiaru macierzy. Każdy eksperyment został powtórzony 5 razy na wylosowanych macierzach zadanego rozmiaru w celu zwiększenia wiarygodności wyników. Do operacji zaliczamy działania dodawania, odejmowania, mnożenia i dzielenia, nie jest natomiast zliczana liczba przypisań do zmiennej.

Wykresy zostały wygenerowane dla l=64 (optymalna wartość wyznaczona w poprzednim zadaniu). Wyniki zostały zaprezentowane na wykrsach w skali log-log, aby odpowiednio pokazać różnice w czasie i liczbie operacji.

4.1 Czas odwracania macierzy

4.2 Liczba operacji zmiennoprzecinkowych

